

tale om sundhedsområdet. Så tror man, det er sådan noget, der skal behandles med medicin eller fysisk genoptræning, eller hvad ved jeg. Men det er jo ikke det, der er tale om. Der er tale om f.eks. samtalerapi, eller hvad ved jeg.

Men det, der er fuldstændig afgørende her, er jo kommunerne, og det vil jeg godt sige til alle dem, der har sagt, at de stoler på kommunerne: Har I ikke læst om alle de sager, der har været – måske ikke bare om sexmisbrug og alt muligt andet? Der har man også stolet på kommunerne, og kommunerne har svigtet groft. Det kan jo ikke nytte noget, vi bare står og siger, at vi stoler på kommunerne i bred almindelighed. Der er da en række kommuner, vi kan stole på, men der er da også en række kommuner, der har svigtet groft over for børn. Ellers havde vi da ikke haft alle de sager. Det er bare det, jeg vil sige.

Her kan man altså tilsvarende sige, at der også her kan være en række børn, der bliver svigtet, fordi børnene ikke pr. automatik er i centrum, når det drejer sig om en alkoholmisbruger – måske oven i købet en alkoholmisbruger, der, som fru Vivi Kier f.eks. siger, ikke har erkendt sit misbrug. Nu er det ikke, fordi jeg skal kritisere hendes tale specielt, men fru Vivi Kier nævnte selv, at der er masser af alkoholmisbrugere, der ikke erkender, at de har et misbrug. Og det går jo ud over børnene, hvis det er et alvorligt misbrug.

Nu bliver det formentlig mindre klart, når det er de højere sociale klasser – og det er jo dem, der som bekendt drikker mest – men alligevel skal der nok alle steder bredt i samfundet være nogle børn, der lider under, at forældrene drikker. Og så synes jeg, det er fuldstændig rimeligt, at de børn har en ret – på samme måde som i andre sammenhænge – til at henvende sig til kommunen og bede kommunen om at kigge på det her. Og det synes jeg vi skal diskutere.

Nu er det heldigvis et forslag til folketingsbeslutning, for som jeg sagde, så kan vi jo prøve at gå videre under udvalgsarbejdet og måske altså også prøve at få en dialog med Socialudvalget, hvis det ligger forkert. Men jeg tror, at det faktisk er et område, der falder mellem to stole, for dels er der tale om sundhedsbehandling, dels er der tale om social behandling. Men det er jo vores opgave at sikre, at begge dele finder sted, og at der er tale om en koordineret indsats.

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til en kort bemærkning fra fru Vivi Kier.

Kl. 17:56

Vivi Kier (KF):

Jeg blev altså nødt til at rejse mig, for jeg var næsten lige ved at falde bagover i stolen. Nu har fru Lone Dybkjær og jeg stået mange gange i den her sal og debatteret, og jeg har igen og igen hørt fru Lone Dybkjær udtrykke, at det også er forfærdeligt, at vi andre ikke har tillid til nogen mennesker.

Jeg har tillid til kommunerne, ja, og jeg oplever også sager, hvor de svigter, ja, men betyder det, fru Lone Dybkjær gerne vil frem til, at vi nu skal helt ned i petitesser, og at kommunerne overhovedet ikke selv skal tage ansvar for nogen ting – vi løfter opgaverne tilbage? Er det virkelig det, fru Lone Dybkjær vil?

Jeg har altså i bund og grund tillid til kommunerne, og, ja, vi oplever svigt en gang imellem, og det må vi så gøre opmærksom på og finde en løsning på. Men tillid til nogen kommunale mennesker har Det Radikale Venstre åbenbart overhovedet ikke.

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:56

Lone Dybkjær (RV):

Det mener jeg mildt sagt er en grov fordrejning af det, jeg sagde. Jeg sagde bare, at vi ikke ubetinget kan stå og sige, vi har tillid til kommunerne – at de laver tingene alle steder, at de har de rette redskaber alle steder. Nu er det bare det, at vi har frygtelig mange sager og har haft frygtelig mange sager om børn, der virkelig har været misbrugt og alt muligt andet, og hvor kommunerne har svigtet.

Det er bare derfor, jeg siger, at man ikke bare kan sige, at man skal have generel tillid til kommunerne. Vi har også generelt tillid til kommunerne og de kommunale medarbejdere, men vi må jo også sige, at de somme tider svigter. Sådan er det.

Så er så spørgsmålet, om kommunerne her har fået tilstrækkeligt med redskaber til at kunne tage sig af de børn, der er blevet omsorgssvigtet, fordi de har alkoholiserede forældre. Og det synes jeg bare er det, vi stille og roligt skal diskutere i udvalget. Det ligger jo så i Sundhedsudvalget, fordi det er sundhedsministeren. Spørgsmålet er, om det er det rigtige udvalg.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning til fru Vivi Kier.